

Datum

2019-05-16

Vår referens

Sanna Jälevik

Utvecklingssekreterare

sanna.jalevik@malmo.se

Tjänsteskrivelse

Remiss från Kulturdepartementet - språkcentrum för nationella minoritetsspråk (Ku2019/00160/DISK) STK-2019-463

Sammanfattning

Malmö stad har av Kulturdepartementet fått möjlighet att inkomma med synpunkter på Institutet för språk och folkminners delrapport om Språkcentrum för nationella minoritetsspråk. Institutet för språk och folkminnen föreslår att språkcentrum för finska och meänkieli inrättas inom ramen för myndigheten. Språkcentrumet för finska föreslås placeras i Uppsala medan språkcentrum för meänkieli föreslås placeras på två orter inom förvaltningsområdet, nämligen Kiruna och Övertorneå. För att säkra minoriteternas aktiva medverkan, delaktighet och inflytande över verksamhetens inriktning knyts en styrgrupp med representanter från minoriteterna till respektive språkcentrum. Stadskontoret ställer sig huvudsakligen positiv till de förslag Institutet för språk och folkminnen lägger fram i sin delrapport och har inga invändningar mot språkcentrumens huvudmannaskap eller geografiska placering. Stadskontoret skulle dock gärna sett att Institutet för språk och folkminnen i en större utsträckning analyserat alternativa förslag till språkcentrum samt redogjort på ett tydligare sätt för hur man kommit fram till förslagen gällande budget och bemanning.

Förslag till beslut

Kommunstyrelsens arbetsutskott föreslår kommunstyrelsen besluta

1. Kommunstyrelsen godkänner förslag till yttrande och skickar det till Kulturdepartementet.

Beslutsunderlag

- Remiss av Institutet för språk och folkminners rapport Språkcentrum för nationella minoritetsspråk
- Språkcentrum för nationella minoritetsspråk
- G-Tjänsteskrivelse - KSAU 190527 - Remiss från Kulturdepartementet - språkcentrum för nationella minoritetsspråk (Ku2019/00160/DISK)

Beslutsplanering

Kommunstyrelsens arbetsutskott 2019-05-27

Kommunstyrelsen 2019-06-11

Beslutet skickas till

Kulturdepartementet

Ärendet

Malmö stad har av Kulturdepartementet fått möjlighet att inkomma med synpunkter på Institutet för språk och folkminns delrapport om Språkcentrum för nationella minoritetsspråk. Remissen har i sin helhet beretts på stadskontoret.

Bakgrund och beskrivning av regeringsuppdraget

I propositionen *En stärkt minoritetspolitik (prop. 2017/18:199)* konstaterar regeringen att språk och kultur är kärnan i de nationella minoriteternas identitet. En fungerande överföring av språk och kultur mellan generationer är därför en central uppgift för minoritetspolitiken.

I riksdagsskrivelsen *Nystart för en stärkt minoritetspolitik (skr. 2017/18:282)* anför regeringen vidare att det krävs ett långsiktigt arbete för de nationella minoriteternas språk och kultur, bland annat genom ett handlingsprogram för bevarande av språken och genom att organiseringen av språkcentrum eller motsvarande funktioner för de nationella minoritetsspråken utreds. Regeringen konstaterar att de nationella minoritetsspråken är en viktig del av såväl identiteten som kulturarvet för de nationella minoriteterna. Utan insatser för att bevara och revitalisera minoritetsspråken upphör de på sikt att existera som levande språk i Sverige och med språken riskerar även stora delar av identiteten att försvinna för de individer som tillhör de nationella minoriteterna.

I delbetänkandet *Nästa steg? Förslag om en stärkt minoritetspolitik (SOU 2017:60)*, av *Utredningen om en stärkt minoritetspolitik*, bedöms att språkcentrummetodiken är ett väl fungerande verktyg för att åstadkomma språkrevitalisering. Modellen med språkcentrum för språkrevitalisering har sedan 2010 använts inom det samiska förvaltningsområdet med Sametinget som huvudman.

Regeringen beslutade den 28 juni 2018 (*Ku2015/02857/DISK, Ku2018/01455/DISK*) att ge Institutet för språk och folkminnen i uppdrag att utreda formerna för hur språkcentrum för finska och meänkieli kan organiseras och utreda förutsättningarna för motsvarande funktioner för jiddisch och romani chib. I uppdraget ingår att analysera alternativa förslag till språkcentrum som kan bidra till språkrevitalisering och en fungerande överföring av språk och kultur mellan generationerna. I uppdraget ingår även att göra kostnadsberäkningar och konsekvensanalyser av myndighetens förslag, inklusive personella konsekvenser. Institutet för språk och folkminnen ska i genomförandet av uppdraget samråda med de berörda nationella minoriteterna och inhämta synpunkter från berörda myndigheter och organisationer, däribland Sametinget och Länsstyrelsen i Stockholms län. Institutet för språk och folkminns delrapport redovisar utredningsarbetets första del som fokuserats på att utarbeta konkreta förslag på hur språkcentrum för finska och meänkieli kan organiseras.

Genomförandet av uppdraget

I syfte att informera om uppdraget och inhämta synpunkter från berörda organisationer och språkbärare har myndigheten anordnat informationsmöten för alla fyra nationella minoritetsspråk som uppdraget omfattar. Under mötena har deltagarna fått möjlighet att diskutera såväl behov som hur språkrevitaliserande insatser praktiskt kan utformas. De synpunkter som inkommit har utgjort ett viktigt underlag i den del av rapporten som rör nuläge och behovsbeskrivning. Synpunkterna har även i relevanta delar tagits in i utformandet av förslaget om språkcentrum för finska respektive meänkieli.

Efter ett omfattande arbete med att inhämta kunskap och synpunkter inom området har

institutet utformat förslag på hur språkcentrum för finska respektive meänkieli kan organiseras. Förslagen har sedan stämts av i ett formellt skriftligt samrådsförfarande med organisationer för och språkbärare av respektive språk och därefter reviderats.

Nuläge och behov av språkrevitaliserande insatser

Institutet för språk och folkminnen påpekar i sin delrapport att behovet av språkrevitaliserande insatser för de nationella minoritetsspråken är stort. En omfattande språkbytesprocess har påtagligt minskat antalet språkbärare och efter en lång tid av assimileringstryck anses minoritetsspråken trots de insatser som gjorts fortfarande ha låg status hos många. Utan förstärkta insatser för att bevara och revitalisera minoritetsspråken riskerar de att på sikt att försvinna som levande språk i Sverige. En fungerande överföring av språk och kultur mellan generationerna är avgörande för de nationella minoritetsspråkens fortlevnad.

I utredningens första del, som redovisas i Institutet för språk och folkminnen delrapport, har informationsinhämtning skett från samtliga fyra språk inom utredningsuppdraget. Institutet har dock i delrapporten prioriterat framtagandet av konkreta förslag om former för språkrevitalisering och samråd kring dessa, för finska och meänkieli. Förslag på åtgärder för jiddisch och romani chib återkommer institutet till i den slutrapport som ska lämnas till regeringen senast den 1 oktober 2019. Därför beskrivs endast nuläget och behoven för finska och meänkieli nedan, trots att behovet för språkrevitalisering är stort för alla nationella minoritetsspråk.

Finska

Enligt Institutet för språk och folkminnen är finska det nationella minoritetsspråk som uppskattas ha flest talare i Sverige. Statistik från Statistiska centralbyrån visar på att det finns uppskattningsvis 720 000 personer med finskt ursprung i Sverige. Finskt ursprung definieras som personer som är födda i Finland eller har minst en förälder eller far/morförälder som är född i Finland. Störst andel språkbärare finns i Mälardalsområdet och i norra Sverige. En omfattande språkbytesprocess har emellertid ägt rum bland andra och tredje generationens sverigefinnar och de flesta talarna är idag vuxna eller äldre. Detta kan ses som ett tecken på att språket håller på att tappa mark. I delrapporten påtalas att språkbytesprocessen har förstärkts av att undervisning i finska eller tvåspråkig utbildning har minskat eller upphört i flera kommuner samt av avsaknaden av lämpligt finskspråkigt pedagogiskt material och pedagogiska metoder anpassade för skola och förskola.

Institutet för språk och folkminnen framhåller att en återkommande synpunkt som uppkommit i samråd om sverigefinskt språkcentrum är vikten av att tillgodose behovet av språkrevitalisering i hela landet. I samrådssvaren betonas även behovet av satsningar som riktar sig till barn och unga. Föräldrar som inte fått möjlighet att lära sig språket som unga lyfts också fram som en viktig målgrupp. Ytterligare en återkommande synpunkt är vikten av att arbetet utgår från språkbärandas behov och att de inkluderas i språkcentrumets arbete.

Meänkieli

I traditionellt meänkielitalande områden i Norrbotten talas och förstås språket av förhållandevis många invånare. Tornedalingar och andra meänkielitalande finns emellertid i hela landet, påpekar Institutet för språk och folkminnen i delrapporten. Intresset för meänkieli bland unga har ökat, men utvecklingen hämmas av att det saknas läromedel och utbildade modersmåls lärare. Flertalet talare av meänkieli är idag vuxna eller äldre. En fråga som tagits upp via samråd är att insatser som riktar till barn och unga bör prioriteras. Kulturen och identiteten hotas utan barn och unga

som talar, läser och skriver meänkieli, framkommer av de samrådssvar som tas upp i delrapporten. En utmaning är att det saknas läromedel och att modersmålsundervisning på grund av bristande resurser förläggs utanför ordinarie skoltid, vilket begränsar deltagandet. I delrapporten framkommer även att vikten av att säkra språkbärarnas inflytande över revitaliseringsarbetet har varit ett återkommande tema.

En annan fråga som diskuterats vid informationsmötena och som lyfts i flera samrådssvar är de olika varieteternas behov av språkrevitaliserande insatser. Tornedalingars Riksförbund förespråkar att minst två språkcentrum inrättas – ett som arbetar med tornedalsfinska och ett som arbetar med lannankieli samt gällivarefinska (byfinska).

Arbetsgruppen för kväner i Malmfälten har lyft vikten av särskilda revitaliseringsinsatser kopplade till deras varietet av meänkieli (lannankieli). Historiskt upplever de att stödet från stat och kommun för att revitalisera språket och främja den egna kulturen har varit begränsat. Utan ett permanent och statligt språkcentrum som fokuserar på deras varietet av meänkieli ser de en risk för att deras språk, identitet och kultur försvinner, påtalar Institutet för språk och folkminnen i sin delrapport.

Språkvård och språkrevitalisering

Institutet för språk och folkminnen beskriver i delrapporten att språkvård och språkrevitalisering har flera beröringspunkter, men det är olika typer av verksamhet. Språkvård handlar om att vårda och utveckla själva språket medan språkrevitalisering handlar om att vårda, utveckla och främja förutsättningarna för att använda språket – och därmed öka antalet talare och användningen av språket.

Institutets nuvarande uppdrag inom språkvård och revitalisering

Institutet för språk och folkminnen har enligt *Förordning (2007:1181)* till uppgift att bedriva språkvård och på vetenskaplig grund öka, levandegöra och sprida kunskaper om språk, dialekter, folkminnen, namn och immateriella kulturarv i Sverige. Myndigheten ska främja utvecklingen inom sitt verksamhetsområde genom fördelning av statliga bidrag. Myndigheten ska även bedriva forskning inom sitt verksamhetsområde och verka för ökad kunskap i samverkan med andra, exempelvis universitet och högskolor.

Språkcentrum som modell för revitalisering

I delrapporten lyfts fram att språkcentrum som modell för språkrevitalisering har funnits vara ett framgångsrikt koncept. Sedan 2010 har modellen använts inom det samiska förvaltningsområdet med Sametinget som huvudman. Det samiska språkcentrumets uppdrag är att tillgodose samiska mäns och kvinnors, både ungas och äldres, behov av att återta sitt eget språk. Språkcentrumet ska aktivt främja och stimulera ökad användning av samiska i samhället, bistå med sakkunskap och utveckla metoder för att stärka enskildas förutsättningar att bruka och återta språket samt sprida kunskaper om revitalisering. Insatser som riktas till barn och ungdomar ska prioriteras särskilt. Språkcentrumets arbete ska utgå från samernas behov av revitaliseringsinsatser.

Institutet för språk och folkminnen framhäver att utvärdering av Samiskt språkcentrum visar goda resultat trots relativt små resurser och få medarbetare. Språkcentrumet upplevs som en motor för samordning och samarbete och genom dess tillblivelse har språkfrågan blivit synlig. Det finns en allmän uppfattning att centrumet bidragit till en normalisering av samiskan och en legitimering av hela revitaliseringsarbetet.

Delrapportens förslag

I enlighet med regeringsuppdraget har Institutet för språk och folkminnen utrett formerna för hur språkcentrum för finska och meänkieli kan organiseras. Frågan om alternativa förslag till språkcentrum, som skulle kunna bidra till språkrevitalisering, har lyfts i samråd. Deltagarna har varit tydliga med att de ser inrättandet av språkcentrum, med en statlig myndighet som huvudman, som en garant för stabilitet, kontinuitet och långsiktighet i det språkrevitaliseringsarbete som de bedömer som både nödvändigt och brådskande. Några alternativ till språkcentrummodellen för språkrevitalisering är därför inte aktuellt för deras del. Institutet har därmed i utredningsuppdragets första del inte närmare gått in på alternativa revitaliseringsåtgärder.

Institutet för språk och folkminnen föreslår i delrapporten att språkcentrum för finska och meänkieli inrättas inom ramen för myndigheten. Språkcentrumet för finska föreslås placeras i Uppsala medan språkcentrumet för meänkieli föreslås placeras på två orter inom förvaltningsområdet, nämligen Kiruna och Övertorneå. För att säkra minoriteternas aktiva medverkan, delaktighet och inflytande över verksamhetens inriktning knyts en styrgrupp med representanter från minoriteterna till respektive språkcentrum.

Förlag om inrättande av språkcentrum för finska

Institutet för språk och folkminnen föreslår att ett sverigefinskt språkcentrum inrättas med institutet som huvudman. Organisatoriskt bör centrumet inordnas som en egen enhet inom myndigheten. Institutets nuvarande uppdrag och erfarenhet av arbete med nationella minoriteters språk och kultur, liksom myndighetens forskningsverksamhet och nära samarbete med universitet och högskolor, utgör en god grund för ett utökat uppdrag inom området.

I sin delrapport lyfter Institutet för språk och folkminnen att det under genomförda informationsmöten med språkbärare och deras organisationer framhållits att ett statligt huvudmannaskap är synnerligen önskvärt. Offentlig basfinansiering av tillräcklig omfattning ger trygghet och stabilitet och är en förutsättning för hållbar kompetensförsörjning till verksamheten. Ett statligt huvudmannaskap innebär att det allmänna kan känna tilltro till att språkcentrumet arbetar och verkar i enlighet med regeringens minoritetspolitiska inriktning. Skyldigheten att aktivt främja minoritetsspråken är därtill konventionsreglerad och således en uppgift för det offentliga. Även det talar för en offentlig huvudman för språkcentrumet. I samtliga samrådssvar tillstyrker man institutets förslag om huvudmannaskap.

Styrning och inflytande

Institutet för språk och folkminnen föreslår att en styrgrupp med representanter för de sverigefinska språkbärarna inrättas. Styrgruppen inrättas för att säkra minoritetens aktiva medverkan, delaktighet och inflytande över verksamhetens inriktning vid centrumet. Gruppen bör bestå av totalt fem ledamöter, varav fyra nomineras av de finska intresseorganisationerna och en, tillika gruppens ordförande, utses av institutets generaldirektör. Generaldirektören beslutar även om förordnandet av gruppen. Ledamöterna bör utses på tre år, med möjlighet att omförordnas i ytterligare en period om tre år. I samtliga samrådssvar tillstyrker man inrättandet av en styrgrupp.

Uppdrag

Det övergripande uppdraget för ett sverigefinskt språkcentrum ska enligt delrapportens förslag vara att tillgodose den sverigefinska minoritetens behov av att återta sitt eget språk.

Språkcentrumet ska aktivt främja och stimulera ökad användning av finska i samhället, bistå med sakkunskap och utveckla metoder för att stärka minoritetens förutsättningar att bruka och återta språket samt sprida kunskaper om revitalisering. Barn och unga ska särskilt prioriteras och insatserna ska utgå från minoritetens behov av revitaliseringsinsatser.

Geografisk placering

Institutet föreslår att det sverigefinska språkcentrumet placeras i Uppsala, i anslutning till de lokaler som myndigheten idag disponerar. Placeringen motiveras av att cirka hälften av språkbärarna bor i eller i närheten av Mälardalen, liksom att placeringen ger fysisk närhet till ett antal för området centrala forsknings- och utbildningsinstitutioner. Majoriteten av samrådsvaren tillstyrker en placering av det sverigefinska språkcentrumet i Uppsala.

Bemanning och budget

Enligt det förslag som läggs fram i delrapporten förelås att det sverigefinska språkcentrumet bemannas med fyra heltidstjänster, varav en arbetsledare. Vid rekryteringen av medarbetare till centrumet ska vikt läggas vid att åstadkomma en god blandning av utbildningskompetens och yrkesbakgrund i arbetsgruppen. Språklig kompetens, liksom pedagogisk sådan och kulturkompetens med god kännedom om situationen för den sverigefinska gruppen, bör beaktas så att en god bredd och balans med kompletterande kompetenser i förhållande till uppdraget erhålls inom arbetsgruppen. I majoriteten av samrådsvaren tillstyrker man institutets förslag. Institutet föreslår att den årliga budgeten för ett sverigefinskt språkcentrum uppgår till sammanlagt 6,8 mnkr i 2019 års prisnivå.

Förslag om inrättande av språkcentrum för meänkieli

Institutet för språk och folkminnen föreslår i sin delrapport att språkcentrum för meänkieli även inrättas med institutet som huvudman. Organisatoriskt bör centrumet inordnas som en egen enhet inom myndigheten. I likhet med förslaget gällande ett sverigefinskt språkcentrum menar Institutet för språk och folkminnen att myndighetens nuvarande uppdrag och erfarenhet av arbete med nationella minoriteters språk och kultur, liksom myndighetens forskningsverksamhet och nära samarbete med universitet och högskolor, utgör en god grund för ett utökat uppdrag inom området.

Språkbärare i meänkieli och deras organisationer har under genomförda informationsmöten, liksom under mötena med sverigefinska språkbärare, framhållit statligt huvudmannaskap för ett språkcentrum som synnerligen önskvärt. I samtliga samrådssvar antingen tillstyrker man institutets förslag om huvudmannaskap och organisation eller har inga synpunkter på den punkten.

Styrning och inflytande

Institutet för språk och folkminnen föreslår att en styrgrupp med representanter för minoriteten inrättas. Styrgruppen inrättas för att säkra minoritetens aktiva medverkan, delaktighet och inflytande över verksamhetens inriktning vid centrumet. Gruppen bör bestå av totalt fem ledamöter, varav fyra nomineras av intresseorganisationerna för meänkieli och en, tillika gruppens ordförande, utses av institutets generaldirektör. Generaldirektören beslutar även om förordnandet av gruppen. Ledamöterna bör utses på tre år, med möjlighet att omförordnas i ytterligare en period om tre år. I majoriteten av samrådsvaren tillstyrker man institutets förslag om en styrgrupp eller framför inga synpunkter i den frågan.

Uppdrag

Enligt det förslag som läggs fram i delrapporten förslås att det övergripande uppdraget för ett språkcentrum för meänkieli ska vara att tillgodose behovet av alla talares rätt att återta sitt eget språk. Språkcentrumet ska aktivt främja och stimulera ökad användning av meänkieli i samhället, bistå med sakkunskap och utveckla metoder för att stärka minoritetens förutsättningar att bruka och återta språket samt sprida kunskaper om revitalisering. Barn och unga ska särskilt prioriteras och insatserna ska utgå från minoritetens behov av revitaliseringsinsatser.

Parallella identitetsbenämningar och immateriellt kulturarv

Under språkcentrumutredningens gång har frågan om parallella identitetsbenämningar inom den meänkielitalande minoriteten lyfts fram som en betydelsefull faktor inom revitaliseringsarbetet. Minoriteten som i *Lag om nationella minoriteter och minoritetsspråk (SFS 2009:724)* benämns tornedalingar är ingen homogen grupp. Meänkielitalare i Malmfälten identifierar sig inte som tornedalingar och talar också en annan varietet av språket än man gör i det egentliga Tornedalen. Varieteterna som talas inom detta område benämns lannankieli respektive gällivarefinska (byfinska).

I sitt samrådssvar framhåller arbetsgruppen för kväner i Malmfälten ett stort behov av att minoritetens immateriella kulturarv får en tydligare, centralare och starkare plats i minoritetspolitiken.

Geografisk placering

Institutet för språk och folkminnen har efter sammanvägning av de olika synpunkterna i samrådsvaren kommit fram till ett förslag om placeringsorter för ett språkcentrum för meänkieli. Institutet föreslår att ett språkcentrum för meänkieli placeras inom förvaltningsområdet i Norrbotten och fördelas på två orter. Den ena delen placeras i Kiruna, i Malmfälten där de mest hotade varieteterna av meänkieli – lannankieli och gällivarefinska (byfinska) – talas och den andra delen placeras i Övertorneå, i Tornedalen där den dominerande varieteterna av meänkieli talas.

Bemannning och budget

Institutet föreslår att språkcentrumet för meänkieli bemannas med totalt fem heltidstjänster, varav en arbetsledare. Två av tjänsterna placeras geografiskt vid kontoret i Malmfälten. Arbetsledaren och ytterligare två tjänster placeras vid kontoret i Tornedalen. Vid rekryteringen av medarbetare till centrumet ska vikt läggas vid att åstadkomma en god blandning av utbildningskompetens och yrkesbakgrund i arbetsgruppen. Språklig kompetens, liksom pedagogisk sådan och kulturkompetens med god kännedom om situationen för språkbärarna, bör beaktas så att en god bredd och balans med kompletterande kompetenser i förhållande till uppdraget erhålls inom arbetsgruppen. I majoriteten av samrådsvaren antingen tillstyrker man institutets förslag eller har inga synpunkter. Institutet föreslår att den årliga budgeten för ett språkcentrum för meänkieli uppgår till sammanlagt 7,925 mnkr i 2019 års prisnivå.

Konsekvensanalys

I utredningsuppdraget till Institutet för språk och folkminnen ingår det att göra en konsekvensanalys av lämnade förslag. Under förutsättning att regeringen fattar beslut om inrättade av språkcentrum i enlighet med förslaget påpekas i delrapporten att anslagsnivån i så fall måste höjas för Institutet för språk och folkminnen och medel tillföras myndigheten. Utredningens förslag innebär att institutets språkrevitaliserande uppdrag breddas vilket även innebär en breddning av kompetensen vid myndigheten samt att antalet anställda utökas. Det i sin tur innebär att lokalytan behöver ökas och detta medför ökade lokalkostnader. För att tillgodose kraven på intern styrning och kontroll samt effektiv ledning och en god arbetsmiljö

vid institutet kan förslaget om utökning och breddning av institutets uppdrag innebära att institutets interna organisation behöver ses över.

Stadskontorets bedömning

I det regeringsuppdrag som Institutet för språk och folkminnen tilldelats ingick att analysera alternativa förslag till språkcentrum som kan bidra till språkrevitalisering och en fungerande överföring av språk och kultur mellan generationerna. Stadskontoret bedömer att detta skulle kunna gjorts i en större utsträckning för att visa på möjliga andra alternativ. Det framgår inte heller i delrapporten på vilket sätt frågan om alternativa modeller har lyfts i samråden med minoriteterna. Den allmänna åsikten i samråden har enligt delrapporten varit att alternativa modeller för språkrevitalisering inte är aktuella. Institutet för språk och folkminnen har därmed i utredningsuppdragets första del inte närmare gått in på alternativa revitaliseringsåtgärder. Stadskontoret menar att alternativa modeller möjligtvis hade kunnat var mer gynnsamma i ett nationellt perspektiv, men att detta inte går att ta ställning till då alternativa modeller ej presenterats.

Stadskontoret stödjer, trots invändningen om bristen på alternativa modeller i delrapporten, förslaget om att inrätta språkcentrum för finska och meänkieli, eftersom språkcentrum i delrapporten lyfts fram som en framgångsrik modell för språkrevitalisering. Sedan 2010 har modellen använts inom det samiska förvaltningsområdet med Sametinget som huvudman och utvärdering av verksamheten visar trots relativt små resurser och få medarbetare goda resultat för revitaliseringen av det samiska språket.

Stadskontoret ser positivt på förslaget att språkcentrum för finska och meänkieli inrättas med Institutet för språk och folkminnen som huvudman. Stadskontoret instämmer i att institutets nuvarande uppdrag och erfarenhet av arbete med nationella minoriteters språk och kultur, liksom myndighetens forskningsverksamhet och nära samarbete med universitet och högskolor, utgör en god grund för ett utökat uppdrag inom området.

Stadskontoret ser även positivt på och har inga invändningar till den föreslagna geografisk placeringen av språkcentrum för finska i Uppsala och i Kiruna och Övertorneå för meänkieli.

Gällande de förslag om bemanning och budget som Institutet för språk och folkminnen lagt fram för de två språkcentrumen, är det svårt för stadskontoret att ta ställning till förslagen. Anledningen till detta är att det i delrapporten inte beskrivs närmare hur man kommit fram till antalet tjänster och det budgetupplägg som föreslås utifrån dessa.

Stadskontoret ställer sig positivt till delrapportens förslag om att inrätta en styrgrupp med representanter för de sverigefinska språkbärarna för de respektive språkcentrumen. Dock ser stadskontoret att det även i fortsättningen vore önskvärt att utöver styrgruppen också ha fortsatta öppna samråd med minoritetsgrupperna.

I förslaget gällande språkcentrumens uppdrag lyfts det fram att barn och unga särskilt ska prioriteras och insatserna ska utgå från minoritetens behov av revitaliseringsinsatser. Detta är något som stadskontoret ser positivt på, då dessa prioriteringar är i linje med lag om nationella minoriteter och minoritetsspråk.

Eftersom Malmö stad är del av det finska förvaltningsområdet, bedömer stadskontoret att det är viktigt, att de önskemål som framförts av minoriteten i utredningens samrådsförfarande om

vikten av att tillgodose behovet av språkrevitalisering i hela landet, uppmärksammas i det fortsatta arbetet. Detta eftersom Malmö stad vill kunna ta del av språkcentrumets insatser trots att staden ligger geografiskt långt ifrån Uppsala, men också för att språkrevitaliseringen ska få bättre förutsättningar för att kunna genomföras i hela landet.

Ansvariga

Bertil Siöström Avdelningschef

Eva Marie Tancred Utvecklingssekreterare

Andreas Norbrant Stadsdirektör